

II NIEDZIELA WIELKANOCNA – MIŁOSIERDZIA BOŻEGO – 3 KWIETNIA 2016

WODA – ŚMIERĆ I ZMARTWYCHWSTANIE

PIEŚŃ NA WEJŚCIE: „Pan zmartwychwstał i jest z nami”

WPROWADZENIE DO MSZY ŚWIĘTEJ

W oktawie uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, w Niedzielę Miłosierdzia Bożego przeżywamy kolejną, piątą już niedzielę chrzcielną. Świętujemy ją w roku Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia. Pierwszy raz doświadczyliśmy Miłosierdzia Bożego na chrzcie świętym Pan Bóg obdarował nas łaską wiary z pragnieniem, byśmy – podobnie jak Tomasz z dzisiejszej Ewangelii – byli ludźmi wierzącymi w Boga.

AKT POKUTY

Przed tygodniem – podczas Wigilii Paschalnej – odnowiliśmy uroczyste przyrzeczenia chrzcielne i poświęcona została woda, którą będziemy posługiwać się, udzielając chrztu w okresie paschalnym. Z wdzięcznością i pokorą, wspominając nasz własny chrzest, przyjmijmy teraz pokropienia tą właśnie wodą.

(Nie ma modlitwy poświęcenia; posługujemy się wodą z chrzcielnicy).

ASPERSJA

ŚPIEW: „Com przyrzekł Bogu”

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

I CZYTANIE (Dz 5,12-16)

Świadectwo życia apostołów było tak czytelne, że wielu ludzi uwierzyło w Jezusa. Pan czynił przez ręce swoich uczniów wiele znaków i cudów.

PSALM 118

II CZYTANIE (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Jezus Chrystus, który jest Pierwszym i Ostatnim, i Żyjącym, mówi dziś do ciebie i do mnie: Przestań się lękać!

EWANGELIA (J 20,19-31)

Zmartwychwstały Jezus przychodzi na żądanie apostoła Tomasza i pozwala mu dotykać swoich ran. Tomasz już wie, że to jego Pan i Bóg.

HOMILIA**WYZNANIE WIARY – ŚPIEWANE****MODLITWA WIERNYCH**

Wdzięczni za dar Bożego Miłosierdzia, prosimy naszego Ojca w niebie:

1. Módlmy się za Kościół powszechny, który na polskiej ziemi realizuje swoją misję od 1050 lat, aby w mocy Ducha Świętego świadczył o Bogu, który jest Miłością. *Ciebie prosimy...*
2. Módlmy się za naszą Ojczyznę, aby odnawiała się w Duchu Jezusowej Ewangelii. *Ciebie prosimy...*
3. Módlmy się za chorych, cierpiących, porzuconych i samotnych, aby zjednoczyli swe cierpienia z cierpieniami Chrystusa i by doświadczyli spotkania z dobrymi ludźmi. *Ciebie prosimy...*
4. Módlmy się za ludzi ochrzczonych, którzy lekceważą sakrament pokuty, aby w Roku Jubileuszu Miłosierdzia odkryli jego uzdrawiającą moc. *Ciebie prosimy...*
5. Módlmy się za osoby dorosłe, które przed tygodniem przyjęły chrzest, aby wzrastały w przyjaźni z Chrystusem na każdy dzień. *Ciebie prosimy...*
6. Módlmy się w intencji centralnych obchodów jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski, by pobudziły nas, Polaków, do wdzięczności i wierności Bogu i Kościołowi oraz do gotowości przekazywania wiary następnym pokoleniom. *Ciebie prosimy...*

Miłosierny Boże, wysłuchaj nasze prośby. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

PROCESJA Z DARAMI

W procesji przynosimy do ołtarza chleb, wino i wodę. W tej Mszy Świętej staną się one dla nas świętym Pokarmem umacniającym naszą wiarę.

PIEŚŃ NA PRZYGOTOWANIE DARÓW: „Chrystus to nadzieja cała nasza”

PIEŚŃ NA KOMUNIE: „Zbliżam się w pokorze”

PIEŚŃ NA UWIELBIENIE: „Panie mój, cóż Ci oddać mogę”

MODLITWA JUBILEUSZOWA

SŁOWO NA ROZESŁANIE

Przed tygodniem – w Wigilię Paschalną – odnowiliśmy przymierze chrzcielne, wspominając początki wiary na naszych ziemiach. Dziś Bóg umacnia nas tajemnicą swego Miłosierdzia. Niech nas wspiera Boże błogosławieństwo, byśmy w codzienności pełnili uczynki miłosierdzia.

PIEŚŃ NA WYJŚCIE: „Jezu, ufam Tobie”

WODA – ŚMIERĆ I ZMARTWYCHWSTANIE KWIECIEŃ

Błogosławieństwo wody – jej poświęcenie, jak zwykliśmy mówić – może dokonywać się w każdym czasie. Wystarczy modlitwa kapłana lub diakona. W liturgii woda święcona pojawia się jednak szczególnie w dwóch istotnych momentach: w czasie Świąt Wielkanocnych i przy chrzcie świętym. Jeśli rozumiemy dobrze, że nie ma chrztu bez wody, to pytanie o wodę w czasie wielkanocnym potrzebuje wyjaśnienia.

Woda jest jednym z najważniejszych elementów liturgii Wigilii Paschalnej. Zanim jednak odpowiemy sobie na pytanie, dlaczego jest tak ważna, zwróćmy uwagę na niezwykłość liturgii słowa, która do zrozumienia symboliki wody przygotowuje.

Najpierw czytane jest siedem fragmentów ze Starego Testamentu. Ze względu na pewne okoliczności ich ilość może być zredukowana do trzech. W starej przedsoborowej liturgii wszystkie czytania starotestamentalne nazywano prorocत्वami. Oczywiście niektóre wprost zapowiadają przyjście Mesjasza lub narodziny Syna Bożego. Są jednak też takie, które nie nawiązują wprost do Chrystusa. Jednak również mają charakter tekstów prorockich, ponieważ pokazują, że cała historia ukierunkowana jest na Chrystusa – od stworzenia świata przez noc betlejemską po wszystkie czasy. W opowiadaniach o stworzeniu świata materią podstawową dla życia jest woda. Bez wody cały świat przyrody byłby martwy. Dlatego od samego początku symbolikę wody rozpoznajemy jako znak życia, które pochodzi od Boga. Wszystko, co istnieje, ma swój początek w Bogu, Stwórcy wszechświata. Jedno z kolejnych czytań biblijnych w czasie liturgii paschalnej mówi o przejściu przez wodę. Izraelici, uciekając z Egiptu przed wojskami faraona, musieli przedostać się przez Morze Czerwone. Mojżesz modlił się do Boga, a On, który panuje nad całym stworzeniem, rozdzielił wodę morską na dwie części. Izraelici przeszli suchą nogą, a wojska egipskie zostały zatopione. W tej scenie woda staje się symbolem przejścia z niebezpieczeństwa śmierci do życia, z niewoli do wolności. Tym, który sprawia, że to przejście jest możliwe, bezpieczne i dające perspektywę na przyszłe życie po drugiej stronie morza, jest sam Bóg.

W tym sposobie odkrywania biblijnych znaczeń wody dochodzimy do liturgii chrzcielnej, która ma miejsce w czasie Wigilii Paschalnej. Czasami faktycznie odbywa się chrzest, ale często jest to po prostu moment błogosławieństwa wody i odnowienia przyrzeczeń chrzcielnych. Liturgia chrztu, która następuje już po odczytaniu tekstów prorockich i samej Ewangelii o Chrystusie, który umarł i zmartwychwstał, uświadamia nam znaczenie wody chrzcielnej. W tej wodzie odkrywamy w pełni, czym jest prorocka zapowiedź nowego życia w opowiadaniach o stworzeniu i dlaczego właśnie ta woda pozwala przejść ze śmierci do życia. Prawdziwą wodą życia jest dopiero Chrystus. W Nim jest życie. Warto w tym momencie przypomnieć, że czytania ze Starego Testamentu wspominają o fackie, który dla historii całej ludzkości miał straszne konsekwencje. To był grzech pierworodny, który przyniósł śmierć. Znaczenie wody, którą jest Chrystus, nie ogranicza się więc do podtrzymywania życia doczesnego, które i tak kiedyś się kończy. Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa dają wierzącym życie wieczne, a woda chrztu jest symbolem naszego w nim uczestnictwa. Dlatego św. Paweł zapisał, że razem z Chrystusem umieramy dla grzechu, aby żyć dla sprawiedliwości. Chrzest jest prawdziwym przejściem od przekleństwa śmierci, które przyniósł grzech, do nowego wiecznego życia w Chrystusie.

Liturgia starożytnego Kościoła poprzez obrzęd zanurzenia katechumena w wodzie pozwala na dogłębne zrozumienie tego chrzcielnego przejścia od śmierci do życia. Ten, który jest zanurzony, nie może odychać, a całe jego ciało woła o uwolnienie. Wolność przychodzi wraz z Chrystusem, który wydobywa nas z wody i daje życie. Tę głęboką symbolikę wody chrzcielnej Kościół rozpoznał także w scenie ukrzyżowania. Czytamy w przekazie ewangelicznym, że z boku Chrystusa wypłynęły krew i woda, a Kościół dodaje, że tam właśnie, w tym źródle miłości Boga, mają początek sakramenty Kościoła. Trwać u źródła życiodajnej miłości znaczy więc przyjmować łaskę sakramentów, których udziela Kościół. Cała dynamika życia chrześcijańskiego zasadza się przede wszystkim na dwóch z nich: spowiedzi i Komunii Świętej. Dlatego nieustanne umieranie dla grzechu poprzez praktykę sakramentu pokuty prowadzi do coraz głębszego uczestnictwa w życiu wiecznym w jedność z Chrystusem.

WODA – ŚMIERĆ I ZMARTWYCHWSTANIE KWIECIEŃ

Z okresem wielkanocnym, który obecnie przeżywamy w liturgii, doskonale łączy się tematyka chrzcielna podejmowana przez nas w kolejnych miesiącach jubileuszowego roku chrzcielnego. Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jest bowiem uobecnianie w sakramentach świętych, a w sposób wyjątkowy staje się naszym udziałem w sakramencie chrztu świętego.

Kiedy w pierwotnym Kościele udzielano chrztu osobom dorosłym, w większości przypadków był to chrzest przez zanurzenie. Liturgia chrześcijańska, oparta na starotestamentalnych obmyciach rytualnych, wykształciła zwyczaj prowadzenia katechumena do sadzawki chrzcielnej. Był to zbiornik wody, dość duży, że mogła się w nim zanurzyć dorosła osoba. Katechumen schodził po stopniach do sadzawki, co w sposób symboliczny oznaczało zejście do grobu Jezusa Chrystusa, czyli doświadczenie śmierci. Po pełnym zanurzeniu neofita wychodził po stopniach z drugiej strony basenu chrzcielnego, co wyrażało zmartwychwstanie do nowego życia. Tylko tyle i aż tyle. Na zewnątrz wyglądało to na błyskawiczną kąpiel, ale niewidzialne działanie łaski sprawiało, że wewnątrz katechumena zmieniło się coś bardzo istotnego. Ale co właściwie? Czym różni się chrześcijanin od niechrześcijanina?

Sakrament chrztu świętego nie tylko wprowadza nas w widzialną strukturę Kościoła, ale sprawia, że stajemy się zdolni do zupełnie nowego modelu życia. Model ten można by określić nieco paradoksalnie jako „życiodajną śmierć”. Chrześcijanin to człowiek, który doświadcza w swoim życiu zła, w takim samym stopniu jak każdy mieszkaniec ziemskiego globu. Tym, co wyróżnia chrześcijanina, jest sposób, w jaki przeżywa on to zło. Ktoś, kto nie zna Chrystusa i nie jest wewnętrznie przemieniony przez sakrament chrztu świętego, widząc zło i doświadczając go, próbuje jakoś zareagować. Ta reakcja jest oparta na dobrej woli, by uczynić świat lepszym, bo pomóc cierpiącym itp. Człowiek próbuje zatem zło pokonać dobrem, względnie ucieka przed złem, chcąc go uniknąć; karze za zło, wymierzając sprawiedliwość albo wykorzystuje większe zło, by pokonać zło mniejsze. A co robi chrześcijanin?

Wpatrzony w krzyż Chrystusa, zaczyna powoli odkrywać, że jedynym sposobem na rozwiązanie problemu zła w świecie jest przyjęcie go na siebie. Boży pomysł na rozwiązanie problemu zła to niestawianie oporu złemu. Brzmi naiwnie? Nieskutecznie? Idealistycznie? A kto pokaże mi większy realizm i skuteczność niż te zawarte w Zmartwychwstaniu? Pusty grób Chrystusa to najlepszy dowód na to, że miłość w wymiarze krzyża jest silniejsza niż śmierć. Bóg Ojciec, wskrzeszając swego Syna do nowego życia, powiedział wszystkim wierzącym w Niego: żyj tak jak mój Syn, a przestaniesz bać się śmierci, ona nie będzie już dla ciebie problemem, miłość na wzór Jezusa ją pokona.

Jubileusz chrztu to okazja do uruchomienia w sobie zdolności do kochania na wzór Jezusa. Bez kalkulacji i liczenia na swoje siły, bez dochodzenia sprawiedliwości, z gotowością na upokorzenia i przegraną w oczach ludzi. Jubileusz chrztu to okazja do uruchomienia miłości silniejszej niż śmierć.

WODA – ŚMIERĆ I ZMARTWYCHWSTANIE KWIECIEŃ

- Bez wody nie ma życia na Ziemi. Potrzebują jej rośliny, zwierzęta i ludzie. Nam jest ona potrzebna m.in. do picia oraz służy do codziennej higieny. Natomiast woda chrztu, przez którą działa Duch Święty, daje nam życie wiary.
- Dzieci gromadzą się w świątyni przy chrzcielnicy – kapłan może na początku Mszy św. lub kazania pokropić dzieci wodą z chrzcielnicy. Opowiadamy dzieciom o poświęceniu wody w Wigilię Paschalną, o starotestamentalnym przejściu Izraela przez Morze Czerwone i o przebitym boku Zbawiciela na krzyżu – z otwartej rany wypłynęła krew i WODA – zapowiedź i symbol chrztu.
- Tłumaczymy sens kropielnicy z wodą święconą przy wejściu do kościoła – przypomnienie chrztu.
- Zachęcamy do nabycia i umieszczenia kropielniczki z wodą święconą w domach.
- Woda chrztu zmywa brud grzechu. Przyrównujemy grzech do błota. Można przygotować odrobinę błota w naczyniu i pobrudzić nim twarz jednego z dzieci (wcześniej należy przygotować do tego chętne dziecko). Następnie dziecko obmywa twarz w miednicy. Komentarz: nowa, czysta twarz – nowy człowiek, który nie żyje dla grzechu, ale dla Boga.
- Dzieci przynoszą na liturgię puste naczynia (słoiki, buteleczki) i rozlewamy do nich wodę święconą, której będą używać w nadchodzącym miesiącu, robiąc znak krzyża w czasie modlitwy i przy wychodzeniu z domu, np. do szkoły czy do kolegi. Znak wody przypomina nam, że jesteśmy ochrzczeni i należymy do Boga oraz że mamy tak się zachowywać, by inni przez nas zbliżali się do Niego.